

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 26-02-29887 קליין נ' מאירי

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת איילת טופז-אחיעזר

הדס קליין ת"ז 022376131

תובעת

נגד

שרית מאירי ת"ז 033900028

נתבעת

פסק דין

1. מונחת לפניי תביעה קטנה על סך 39,900 ש"ח שהגישה הגב' הדס קליין (להלן: "התובעת"), כנגד הגב' שרית מאירי (להלן: "הנתבעת"). התובעת עתרה לקבלת פיצוי כספי מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק"), להורות על מחיקת פרסומים מכפישים נגדה ברשתות החברתיות, ולחיוב הנתבעת בפרסום התנצלות.
2. התובעת טענה בכתב התביעה כי הועסקה שנים רבות כעוזרת אישית של מר ארנון מילצין, וכי במהלך החודשים יולי וספטמבר 2022 העידה במסגרת פרשת התביעה בהליך הפלילי המתנהל נגד ראש הממשלה מר בנימין נתניהו בבית המשפט המחוזי בירושלים. התובעת טענה כי הנתבעת פרסמה ברשת החברתית פייסבוק וברשת החברתית X (טוויטר לשעבר) מספר פרסומים המייחסים לה רומן מחוץ לנישואים עם ראש המוסד לשעבר, מר יוסי כהן, העלולים להשפילה ולבזותה ולפיכך מהווים "לשון הרע" כמשמעותה בסעיף 1 לחוק.
3. מנגד, הנתבעת טענה בכתב ההגנה כי יש לדחות את תביעתה הקנטרנית של התובעת המונעת ממניעים פוליטיים של השתקת דעותיה בעקבות עדות התובעת ב"תיקי האלפים". הנתבעת הכחישה את כל הטענות וציינה כי היא אישה המתמודדת עם מצב רפואי מורכב, מתגוררת בגפה ונתמכת בקצבאות הביטוח הלאומי. בנוסף, היא עתרה לחיוב התובעת בהוצאותיה.
- לטענת הנתבעת, כתב התביעה אינו מפרט את הביטויים הספציפיים המהווים לשון הרע ולוקה בשיהוי. לגופו של עניין, התובעת היא דמות ציבורית ולא אדם פרטי, וכי הנתבעת עצמה לא יצרה את הפרסומים אלא רק שיתפה אותם. הנתבעת הוסיפה כי מחקה את הפרסום הרלוונטי והתנצלה על כך בזמן אמת, בעוד ששאר התגובות שצורפו נכתבו על ידי גולשים אחרים. עוד טענה הנתבעת, כי מדובר בתביעת השתקה פסולה המאופיינת בפערי כוחות עצומים, וכי דבריה חוסים תחת הגנת חופש הביטוי הפוליטי. לחילופין, נטען כי עומדות לה הגנות ספציפיות מכוח סעיף 15 לחוק, ובהן הגנת החובה המוסרית והחברתית (סעיף 15(2)), הגנת עניין אישי כשר (סעיף 15(3)), הגנת הבעת דעה בתום לב על איש ציבור (סעיף 15(4)), הגנת הבעת דעה על התנהגות (סעיף 15(5)), והגנת הביקורת על פעולה בפומבי (סעיף 15(6)).

בית משפט לתביעות קטנות בהרצלייה

ת"ק 26-02-29887 קליין נ' מאירי

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

4. לאחר עיון בכתבי הטענות, בראיות וכן שמיעת הצדדים בדיון שהתקיים בפניי, הריני קובעת כדלקמן:

5. המחלוקת בתיק זה נסובה סביב פרסומים ברשתות החברתיות (שניים ברשת פייסבוק ושלושה ברשת X) המייחסים לתובעת רומן מחוץ לנישואין עם דמות ציבורית. התובעת טוענת שהפרסומים מהווים לשון הרע שפרסומו מצדיק פיצוי, מחיקה והתנצלות, ואילו הנתבעת העלתה טענות הגנה מגוונות לרבות הגנת חופש ביטוי פוליטי והגנות שונות מכוח סעיף 15 לחוק.

6. התנאים לבחינת תביעת לשון הרע סוכמו בע"א 7380/06 דרור חטר-ישי נ' מרדכי גילת, פסקה 9 (פורסם, 2.3.2011):

"ככלל, בשלב הראשון יש לבחון האם הביטוי נתפס כמשפיל או פוגע בעיני האדם הסביר ובמבט אובייקטיבי; בשלב השני יש לבחון האם מדובר בביטוי אשר בגינו מוטלת אחריות בסעיפים 1 ו-2 לחוק. בשלב השלישי, ובמידה ומתקיים התנאי השני - יש לבחון האם עומדות למפרסם אחת מההגנות הקבועות בסעיפים 13-15 לחוק; בשלב האחרון נבחנת סוגיית הפיצויים."

לפיכך, יש לבחון התקיימות השלבים במקרה נשוא התביעה שלפניי.

שלב ראשון: האם הביטוי נתפס כמשפיל או פוגע בעיני האדם הסביר ובמבט אובייקטיבי?

7. בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (פורסם, 8.2.2012) (להלן: "עניין אורבך") קבע כב' השופט אליעזר ריבלין:

"83. בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר. זהו מבחן אובייקטיבי, המעמיד עצמו על האופן שבו האדם הרגיל היה מבין את הפרסום, ובעניינו – בדרך שבה היה הצופה הסביר מבין אותו (עניין הרציקוביץ', בעמ' 567; עניין אפל, בעמ' 617). על כן, לא הכוונה שמאחורי הפרסום היא שתצביע על קיומה של לשון הרע, אלא המסר עימו היא מותירה את הצופה. הכוונה יכול שתשפיע על הבחינות האחרות המתבקשות בחוק אך לא על שאלת עצם קיומה של לשון הרע."

הנה כי כן, בחינת לשון הרע נעשית לפי מבחן אובייקטיבי של האדם הסביר, בהתחשב בנוסח הפרסום, הקשרו והפוטנציאל לפגוע בשמו הטוב של הנפגע.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 26-02-29887 קליין נ' מאירי

תיק חיצוני:

8. בענייננו, מדובר בחמישה פרסומים נפרדים שפורסמו על-ידי הנתבעת בשתי פלטפורמות שונות.

הקבוצה הראשונה של הפרסומים כוללת שני פוסטים ברשת פייסבוק ושני טוקבקים ברשת X מהתאריכים 19.3.2024 ו-6.9.2025 וכן טוקבק ברשת X מיום 16.12.2022.

בפרסומים ממרץ 2024 כתבה הנתבעת ברשת הפייסבוק וברשת X: **"לא יודעת מה גרוע יותר עבור אישה נשואה: לגלות שבעלך בגד בך עם מרב מיכאלי או לגלות שבעלך בגד בך עם הדס קליין..."**

בפרסומים מספטמבר 2025 כתבה הנתבעת ברשת הפייסבוק וברשת X: **"אני לא יודעת מה איתכם, אבל אני לא סומכת בגרוש על גבר שנראה כמו דוגמן, ומכל הנשים בעולם, בוחר לנהל רומן דווקא עם הדס קליין..."**

הפרסום החמישי הוא ציוץ תגובה ברשת X מיום 06.09.2025, שבו כתבה הנתבעת: **"לי בא לתבוע את הדס קליין- מאז שגיליתי שהיא מתגוררת באותו הרחוב שבו נמצאת ברכת השחייה שבה ביליתי בילדותי, אני מרגישה שהילדות שלי טומאה. לדעתי האישית זו עילה מספיק מוצדקת לתביעה."**

9. חמשת הפרסומים הללו במצטבר, המייחסים לתובעת, אשת משפחה, השתתפות במעשה בגידה מחוץ לנישואין, או בהקשר זה "טומאה", נתפסים בעיני האדם הסביר ובמבט אובייקטיבי כביטויים משפילים ופוגעים.

שלב שני: האם מדובר בביטויים אשר בגינם מוטלת אחריות בסעיפים 1 ו-2 לחוק?

10. סעיף 1 לחוק שכותרתו "לשון הרע מהי" קובע:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

הנה כי כן, על מנת לקבוע כי מדובר בלשון הרע, אין צורך להוכיח כי התוצאה האמורה בסעיף 1 אכן התרחשה, אלא די בכך שהפרסום עלול היה להביא לתוצאה כזו.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצלייה

ת"ק 26-02-29887 קליין נ' מאירי

תיק חיצוני:

11. סעיף 2 לחוק שכותרתו "פרסום מהו" קובע:

2" (א) פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות –
(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע."

12. אין מחלוקת, כאמור, כי הנתבעת פרסמה חמישה פרסומים בכתב ברשתות חברתיות, בתפוצה רחבה כפי שאעמוד על כך בהמשך, המייחסים לתובעת השתתפות במעשה בגידה מחוץ לנישואין, דבר המהווה פגיעה קשה בכבודה של אשת משפחה ועלול להשפילה ולבזותה.

זאת ועוד, הפרסומים מוצגים כקביעה עובדתית נחרצת, ואינם בגדר הבעת דעה גרידא או הלצה. השילוב בין שמה המלא של התובעת לבין ייחוס מפורש של מעשה בגידה עם מי שמכונה בהמשך השרשור "ראש המוסד לשעבר", מהווה לשון הרע כהגדרתו בסעיף 1 לחוק.

13. בנקודה זו, יצוין כי התובעת העידה בפניי באופן אותנטי כי אין בינה לבין הנתבעת כל היכרות וכי נקראה ככל אזרחית הממלאת חובתה האזרחית להעיד בתיק בעל פרופיל תקשורתי גבוה כאשר זהו כל "חטאה". התובעת הוסיפה ואמרה כי לנתבעת קיימת זכות מלאה לבקר את עדותה. אך תחת זאת, בחרה הנתבעת, להעליל כנגדה עלילות שווא, בזויות, שגורמות לה, לנישואיה ולבני משפחתה נזק רב. הנתבעת פרסמה פרסומים "לגופה של אישה", הסבירה וענתה לשיח ברשת האינטרנט העוסק בתובעת והכל בבחינת "רדיפה איומה".

14. על פי הפסיקה, ייחוס רומן מחוץ לנישואין או קשר מיני לאדם עלול להשפילו בעיני הבריות, לבזותו בשל מעשים או התנהגות המיוחסים לו, ולפגוע ביחס הסביבה אליו (ראו, למשל, ת"א (ראשל"צ) 16580-04-16 פלוני נ' אלמוני, פסקה 19 (פורסם, 1.9.2019)).

15. בהתאם להלכה שנקבעה ברע"א 1688/18 יגאל סרנה נ' בנימין נתניהו, פסקה 4 (פורסם, 15.4.2018), זירת הרשתות החברתיות אינה נהנית מכל חסינות מפני דיני לשון הרע.

16. אומנם, הנתבעת טענה כי לא יצרה את הפרסומים אלא רק שיתפה אותם, אלא שעיון בפרסומים עצמם מעלה כי הנתבעת יצרה תוכן ברשתות פייסבוק ו-X, המהווה פרסום מובהק בהתאם לסעיף 2 לחוק. הנתבעת לא הסתפקה בכתיבת טוקבק לפוסטים שאחרים פרסמו אלא אף יצרה פוסטים בעצמה, זאת בסתירה לטענת ההגנה מטעמה.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצלייה

ת"ק 26-02-29887 קליין נ' מאירי

תיק חיצוני:

יתרה מזאת, נגישותם הגבוהה של הפרסומים והפצתם המהירה ברשתות אלו מעצימות את פוטנציאל הנזק הטמון בהם לפגיעה קשה בזכות לשם טוב (ראו: רע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת נידולי תקשורת בע"מ, פסקאות 4-5 (פורסם, 8.1.2020)).

הנה כי כן, משנמצא כי פרסמו פרסומים המהווים לשון הרע, נעבור לבחינת ההגנות בחוק.

שלב שלישי: האם עומדות לנתבעת אחת מההגנות הקבועות בחוק?

הנתבעת טענה בכתב ההגנה לתחולתן של מספר הגנות המנויות בחוק, בהן יש לדון.

17. הגנת אמת בפרסום- כפי שנקבע בפסיקה, עצם אמיתות הפרסום אינה שוללת בשלב הראשון את סיווגו כלשון הרע, ושאלת האמת נבחנת רק במסגרת הגנות סעיף 14 לחוק המצריכות הוכחת שני תנאים מצטברים: "אמת בפרסום" ו"עניין ציבורי". לעניין זה, גם פרסום אמת זקוק לעניין ציבורי כדי ליהנות מהגנת סעיף 14 לחוק, כאשר העניין הציבורי דורש תועלת בידיעת המידע ולא רק סיפוק יצר הרכילות (ראו: ת"א (ראשל"צ) 29435-01-20 פלוני נ' איספא - איגוד ישראלי לספורט ביליארד (ע"ר), פסקה 133 (פורסם, 1.1.2026)).

בנסיבות דנן, הנתבעת לא הביאה שמץ של ראיה להוכחת אמיתות הטענות בדבר קיומו של רומן כאמור, ולא הוכיחה קיומו של עניין ציבורי בפרסום רכילות אישית פוגענית זו, ועל כן הגנת אמת הפרסום לפי סעיף 14 לחוק נשללת לחלוטין.

18. הגנת תום הלב- הנתבעת טענה בכתב ההגנה למספר הגנות תחת הגנת תום הלב מכוח סעיף 15 לחוק. ראשית, על פי הנתבעת מדובר בתביעת השתקה פוליטית וכי חופש הביטוי הפוליטי מעניק לה הגנה מוגברת.

אכן, קיימת הגנה מוגברת לחופש הביטוי הפוליטי, אשר נפסק לגביו כי הינו מצוי "בגרעין הזכות לחופש הביטוי", אך אין בדין חסינות כללית מפני תביעת לשון הרע, וגם בשיח פוליטי אין היתר להשפיל או לבזות אדם (ראו: תא"מ (שלום י-ם) 77322-01-25 גולן שלומי נ' שני סמואל בנדיקט טופר השלישי, פסקאות 15-16 (פורסם, 20.7.2025)).

ייחוס רומן מחוץ לנישואין אינו הופך לפרסום פוליטי מוגן, רק משום שהתובעת העידה בהליך פלילי המתנהל נגד ראש הממשלה. בתוך כך, ראוי לציין כי קשר זוגי או מיני שאינו קשור לתפקוד ציבורי ייטה להיבחן כעניין אינטימי הזוכה להגנה מוגברת (תמ"ש (ראשל"צ) 19248-06-13 י.מ. נ' א.מ., פסקאות 31-32 (פורסם, 9.7.2017)). דברים אלו וודאי יפים גם לעניינה של התובעת, שהעידה כאזרחית מן המניין ולא כאשת ציבור, במסגרת הליך פלילי.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצלייה

ת"ק 26-02-29887 קליין נ' מאירי

תיק חיצוני:

- 1
- 2 19. שנית, הנתבעת טענה להגנת הבעת הדעה לפי סעיף 15(4) לחוק, אלא שגם היא אינה עומדת
- 3 לנתבעת, שכן היא מיועדת לפרסום פרשני או ביקורתי ביחס לתוכן עדותה של התובעת. אך, לא
- 4 לייחוס רומן מחוץ לנישואין המוצג כקביעה עובדתית (ראו לעניין זה: תא"מ (ת"א) 36119-06-
- 5 20 ד"ר חן משגב נ' ד"ר דנה ברנט (פורסם, 1.1.2023)).
- 6
- 7 20. שלישית, הנתבעת טענה להגנות סעיף 15(2) לחוק הקובע כי "היחסים שבינו לבין האדם שאליו
- 8 הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום" וכן סעיף
- 9 15(3) לחוק הקובע כי "הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע,
- 10 של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר", אלא שגם
- 11 הן אינן חלות בנסיבות דנן.
- 12
- 13 כך, לנתבעת לא הייתה כל חובה חוקית, מוסרית או חברתית לפרסם את הפרסומים ברשתות
- 14 החברתיות לציבור הרחב. בנוסף, לא הוכח כי הפרסום נעשה לצורך הגנה על ענין אישי
- 15 קונקרטי וכשר של הנתבעת.
- 16
- 17 21. באשר להגנות שעניין הבעת דעה על עד או ביקורת על פעולה בפומבי לפי סעיפים 15(5) ו-15(6)
- 18 לחוק, הרי שאלו נדחות מאחר שחשיפת חייה האישיים של התובעת אינה קשורה להתנהגותה
- 19 כעדה או לפעולותיה בפומבי. מעבר לכך, תוכן הדברים שפורסם כלל אינו קושר בין עדותה של
- 20 התובעת בהליך משפטי לבין נוסח הפרסומים. למעלה מכל זה, תוכן הפרסומים אף לא מוצג
- 21 כהבעת דעה אלא כקביעת עובדה נחרצת לפי התובעת ניהלה רומן מחוץ לנישואין.
- 22
- 23 22. מעבר לכך, כלל ההגנות עליהן הצביעה הנתבעת בכתב ההגנה כפופות לדרישות תום הלב
- 24 והסבירות הקבועות בסעיף 16 לחוק. חזקת חוסר תום הלב מתגבשת כאשר המפרסם אינו נוקט
- 25 אמצעים סבירים לבירור האמת או מתכוון לפגוע מעבר לנדרש.
- 26
- 27 הנתבעת עצמה הודתה כי שיתפה את הדברים מבלי לבדוק את אמיתותם בזמן אמת וכי
- 28 "דיברה נגדה" מכיוון שהתובעת זוהתה כמי שרוצה להפיל את השלטון בישראל, דבר המקיים
- 29 לחובתה את חזקת חוסר תום הלב הקבועה בסעיף 16(ב)(2) לחוק.
- 30
- 31 23. במצב דברים זה, התנהלותה של הנתבעת חורגת מתחום הסביר, ואין במחיקת הפרסומים
- 32 בדיעבד, שנטען על-ידי הנתבעת שביצעה, כדי להועיל לה או לרפא את הפגם.
- 33
- 34 24. בהעדר תחולה להגנות, יש לפנות לשלב האחרון על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה.
- 35

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 26-02-29887 קליין נ' מאירי

תיק חיצוני:

שלב רביעי: קביעת הסעד המתאים בנסיבות העניין:

25. סעיף 7א לחוק מסמך בית המשפט לפסוק פיצויים ללא הוכחת נזק ואף קובע שיעור פיצויים מוגדל ככל שמוכח כי הנתבע פרסם את הדברים בכוונה לפגוע. לשם קביעת שיעור הפיצוי נקבע בפסיקה כי יש להתחשב ב"טיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים" (ראו: רע"א 4740-00 לימור אמר נ' אורנה יוסף, פסקה 17 (פורסם, 14.8.2001)).

26. הנתבעת טענה בכתב הגנתה כי היא חולנית, מוגבלת בתנועה ומתקיימת מקצבת הביטוח הלאומי, ואף צירפה אישור זכאות לקצבאות. בעדותה, הוסיפה הנתבעת כי היא מסתייעת בטיפול תרופתי ואינה עובדת כאשר מעדותה ומדברי אמה אשר נכחה באולם בית המשפט עלה כי מדובר בנתבעת שאף אינה צפויה לעבוד בזמן הקרוב.

27. כידוע, בית המשפט רשאי להביא בחשבון את מצבה האישי והכלכלי של הנתבעת, בפרט כאשר בעניינו נסיבותיה האישיות של הנתבעת נתמכו במסמך מתאים, בין היתר כדי שלא "לדרדרה לפת לחם" (ראו: ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי, פסקה 64 (פורסם, 4.8.2008)).

28. הפרסומים המייחסים לתובעת, אישה נשואה ואשת משפחה שהעידה במשפט פלילי מתוקשר, רומן פיקטיבי עם ראש המוסד לשעבר, מהווים פגיעה אנושה בליבת כבודה האישי והמשפחתי, ובשמה הטוב. המדובר בחמישה פרסומים ברשת X וברשת פייסבוק, ממועדים שונים.

29. באיזון שבין חומרת הפרסומים לבין מצבה הכלכלי והרפואי של הנתבעת, וכן לאור הדין ותוך שנתתי דעתי להתנצלותה של הנתבעת כנסיבה מקלה לפי סעיף 19(4) לחוק, מצאתי כי יש להעמיד את הפיצוי על סך של 25,000 ש"ח, המצוי בגבולות התביעה הקטנה ומגלם התחשבות במצבה של הנתבעת.

30. באשר לדרישה למחיקת הפרסומים המכפישים ולפרסום התנצלות יצוין כי מדובר בסעדים לא ממוניים שאינם בסמכות בית המשפט לתביעות קטנות (ראו לעניין זה: טל חבקין, יגאל נמרודי **התביעה הקטנה**, עמ' 113 (2017)).

מכל מקום, ביחס להסרת הפרסומים הנתבעת טענה הן בכתב ההגנה והן בדיון לפניי כי מחקה את הפרסומים והסירה אותם "ממזמן". כמו כן, ביחס לפרסום התנצלות, מעבר לכך שמדובר בסעד שאינו בעל מקור סטטוטורי מפורש ובוודאי שאינו סעד ממוני, הרי שהנתבעת ציינה הן בכתב ההגנה והן בדיון שהתקיים לפניי כי היא התנצלה ומתנצלת בפני התובעת.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצלייה

ת"ק 29887-02-26 קליין נ' מאירי

תיק חיצוני:

סוף דבר:

31. התביעה מתקבלת בחלקה.

הנתבעת תשלם לתובעת סך של 25,000 ש"ח בצירוף הוצאות משפט בסך 800 ש"ח. הסכומים ישולמו בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

32. זכות להגשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 30 יום ממועד מתן פסק הדין.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ז, 26 אוקטובר 2026, בהעדר הצדדים.

איילת טופז-אחיעזר, שופטת